

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Davidis Regii Prophetæ Psalterium

Moritz <Hessen, Landgraf>

Smalcaldiae, 1593

VD16 B 3258

Psalmvs XXXV. Iudica, Domine, nocentes mihi, &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68864)

*Qui iusto grauis est, hunc sua pœna manet.
Vindicat ipse animas seruorum Ioua suorum,
Fidentes Domino prœmia digna ferent.*

PSALMVS XXXV.

Iudica, Domine, nocentes mihi, &c.

Qui mihi bella parant, Deus, his fera bella
Quiq; fouent lites, obrue lite sua. (moueto,
Arripe tela manu, clypeo te fortiter arma,
Mox tua opem armipotēs et tua dextra ferat.
Protinus hanc animam correpto protege ferro,
Contra inimica mihi castra pioq; gregi.
Huic animæ dicas meæ ab hostibus undiq; cinctæ:
Sum tibi præsidium, sum tibi certa salus.
Fac pudefacti omnes, qui subdola retia tendunt,
Retro abeant, mihi cum dâna dolosq; struant.
Cassibus expansis cum vitæ huic insidientur,
Abscendant anima cum laqueosq; meæ.
Obruat incautum fovea quam fodit hiatus,
Cum studuit structis me capere insidiis.
Sic anima in Domino hæc requiescat læta benigno,
Auxilio cuius sæpè leuata fuit.
Corporis ossa mei dicent: quis erit tibi, Ioua,

Par similis uè, fero me quòd ab hoste rapis.
Quòd miseris astans à diripientibus ipsos
Eruis, in tuto stare facisq; loco.
Exurgunt testes lingua labiisq; nocentes,
Immerito affingant ut mihi crimen atrox.
Pro factis benè, peruersi mihi damna rependunt,
Mcestificis angunt tristia corda dolis.
Ast ego lugebam, morbo languentibus ipsis,
Et sacco indutus tristia signa dabam.
Ieiunans etiam affixi me, ut conspiceretur,
Ex animo ipsorum me doluisse vicem.
Non secus orabam proq; agrotantibus, ac si
Pro socio aut cuperem flectere fratre Deum.
Non aliter soboles pia flens in funere matris,
Mæret, ego ut sparsi fletibus ora meis.
Ast illi cernunt lati mea tristia damna,
Et contrà unanimes in mea fata ruunt.
Quin quoq; proscindunt me claudi, nec mihi noti
Casibus insultant & sine fine meis.
Hos subsannator se iungit hypocrita, frendens
Dentibus, atq; colax gaudia ventris amans.
Quò, Deus, usq; taces? animam, rogo, libera ab
Hanc leo desertam ne rapuisse queat. (ipsis,
Laude

Laude feram in cœtu celebri tua nomina, Ioua,
In populi turba carmina grata canam.
Ne patiare Deus, de me latetur ut hostis,
Quem sine iure mihi velle nocere vides.
Non loquitur pacem, meditatur verba dolosa,
Pacificosq; premant qua ratione viros.
Hoc genus insultans mihi et os distendit, et inquit:
En iacet, oppressum quis releuare queat?
Tu Deus hac cernens, tandem alta silentia rumpe,
Nec procul à me (tu vis mea) abesse velis.
Exurge euigilans, causamq; tuere iacentis,
Perfice, iudicio ut stemq; cadaamq; tuo.
Ne sine, gaudentes in cordibus ut mihi dicant,
Eia age, successit, iam iacet, ecce perit.
Fac pereant & probra ferant miserè pudefacti,
Quos mea cum risu cernere damna iuuat.
At lati exultent, optantes, ut mea tandem
Causa patrociniò vincat ouetq; Dei.
Hi dicant: Domino sit gloria lausq; iuuanti,
Successu careat ne bona causa bono.
Et mea iusticiam celebrabit lingua Jehouæ
Quotidiè, donec nox erit atq; dies.